

SUKUTUTKIMUS

Snellman-suvun tutkimus on saanut alkunsa suomalaisen sukututkimuksen synnyn mukana Kalajoen kappalaisen Elias Robert Alceniuksen julkaistessa 1850 Genealogia Sursilliana-kirjansa. Maisteri Eero Kojonen toimitti kirjasta 1970 täydennetyin suomenkielisen version. Sursillien sukukirjassa on suvut esitetty sekä mies- että naiskantaisina. Snellman-suvun liittyminen Sursillien sukuuntapahtui Nils Snellmanin avioituessa Maria Röringin kanssa 1738 ja Gerhard Snellmanin avioituessa Elisabet Röringin kanssa 1748.

Alceniuksen sukututkimustyötä jatkoi Axel Bergholm, joka julkaisi vuonna 1901 kaksiosaisen teoksensa Sukukirja Suomen aatelittomia sukuja. Tämän kirjan Snellmanejä koskevasta osasta otettiin erillinen jälkipainos vuonna 1959. Se sisälsi 98 perhetaulua ja noin 700 henkilöä. Bergholmin kirjassa oli ensimmäisen kerran Olof Jönsson Snellman nostettu suvun kantaisäksi. Hän esittää kirjoissaan suvuista aatelisukujen tapaan vain mieskantaisen polveutumisen.

Snellmanien Sukuyhdistyksen perustava kokous pidettiin sunnuntaina helmikuun 24.päivänä vuonna 1957 Helsingissä Ostrobotnian osakuntatalossa ja lopullisesti yhdistys rekisteröitiin 14.9.1959. Perustavassa kokouksessa maisteri, johtaja Helge Virkkunen piti esitelmän suvun vaiheista sukuhaaroittain. Hän oli omana harrastuksenaan kerännyt Snellman suvun tietoja, jotka hän julkaisi vuonna 1960 viitenätoista, yhteensä noin 900 henkilöä sisältävänä, A3-kokoisena jälkipolvi-aulustona. Taulustoa täydensi aakkosellinen hakemisto. Tauluissa esitettiin vain mieskantainen polveutuminen.

Samoin esitetään Snellman-suku 1960-luvulla laaditussa A1-kokoisessa sukupuukuvassa, joka perustuu Helge Virkkusen tutkimuksiin.

Aikavälillä 1960–1990 ei julkaistu varsinaisia sukukirjoja. Sukututkimusta harrastettiin kuitenkin suvun piirissä. Siitä hyvänä osoituksena ovat lukuisat sukua käsittelevät kirjoitukset Domus Nostra -lehdessä. Ahkerimmista tutkijoista ja kirjoittajista mainittakoon: Veli Virkkunen Yrjö Toivanen , Arvo Aho , Kielo Louhivaara , Erik J. Snellman , Martti Noponen , Kai Snellman , sekä Viljo ja Elli Snellman . Neljän viimeksi mainitun henkilön aineistot ovat olleet suureksi hyödyksi uusinta 2013 ilmestynyttä sukukirjaa laadittaessa.

Seuraavassa Mikko E. Snellmanin vuonna 1991 laatimassa sukukirjassa Snellman- suku on miessukuhaarat päivitetty vuoteen 1990 ja esitetty graafisessa laatikkomuodossa. Tähän taulustoon ilmestyi vuonna 1993 Pertti Noposen laatima aakkosellinen hakemisto.

Snellmanien Sukuyhdistyksen ja Snellmaninstituutin yhteistyönä ilmestyi vuonna 2000 sukukirja Snellmanit Suomessa, Släkten Snellman i Finland. Kirjan toimitti Jorma Selovuori paljolti sukuyhdistyksen lehden Domus Nostran materiaaliin perustuen. Sukutaulut kokosi ja viimeisteli Martti Noponen perustuen aikaisempiin sukutauluihin ja jäsenistön keskuudessa järjestettyyn tietojen keräykseen. Kirjassa oli miessukuhaarojen lisäksi päädytty ottamaan mukaan yksi sukupolvi myös Snellman-sukuun kuuluvien tyttärien perheistä. Taulut käsittivät noin 4 000 henkilöä, joista noin 700 oli suvun jäseniä.

Tutkimuksen kulku ja käytetyt periaatteet

Nykyisessä tutkimuksessa pyritään suvun jäsenten tasaarvoiseen esittelyyn ja muodostamaan suvusta kokonaiskuva läpi vuosisatojen. Suvun kantaisänä pidetään edelleen monitoimista (räätäli, kauppias, raatimies, pormestari) Olof Jönsson Snellmania, jonka syntyperään liittyvät tiedot ovat uusimpien geneettisen sukututkimuksen mukaan sijoittumassa Ruotsiin. Tarkka syntymäpaikka ja -aika ovat vielä pysyneet arvoituksina.

Suvun jäseniksi lasketaan kaikki hänestä polveutuvat henkilöt. Uusimmassa kirjassa noudatetaan aikaisemmista sukukirjoista tuttua sukuhaarajakoa, joka muodostuu Olof Jönsson Snellmanin pojanpojan Johan Hansinpoika Snellmanin lasten mukaan, Peterin, Nilsin, Karlin, Gerhardin, Gabrielin ja Samuelin sukuhaaroista. Suvusta muotoutuvan kokonaiskuvan lisäksi pyritään luonnehtimaan myös sukuhaarojen ominaispiirteitä ja keskinäistä erilaisuutta. Tavoitteena on yhdistää aikaisempien sukua koskevien tutkimusten tietous ja täydentää sitä sukulaisten keskuudessa tehdyillä tiedusteluilla ja haastatteluilla sekä lukuisten matrikkeliin, sukukirjojen ja historioiden tiedoilla. Näin on saatu luoduksi vision mukainen kuva Snellman-suvusta. Mikään kuva ei kuitenkaan ole täydellinen, koska sukututkimus on jatkuva prosessi, jossa näkyy häivähdys ikuisesta lämästä. Kirjan laatiminen ja tietojen keräys on katkaistava painatusta varten, vaikka tietokantaan jääkin puutteita ja valitettavasti myös virheitä tulevien sukututkijoiden korjattaviksi. Eräs tavoitteista onkin houkuttaa ja motivoida nuorempia suvun jäseniä jatkamaan tutkimuksen ketjua. Laadittu tietokanta mahdollistaa useita raporttityyppejä, mm. esipolviraportteja ja graafisia kuvauksia. Pääpaino on laajassa sukutauluosassa. Suvun historiaa on laajasti kuvattu sukukirjoissa ja Domus Nostra -lehdissä. Nyt historia tulee esiin myös suvun jäsenten tiedoissa ja tilastollisissa esityksissä sekä taulujen lomaan sijoitetuissa yhyistä artikkeleista.

Naisten rooli erikoisasemassa Sukutauluissa on ensimmäistä kertaa otettu mukaan myös Snellman-suvun naisjäsenistä polveutuneet henkilöt. Taulut kattavat kaikki tiedossamme olevat jälkeläiset sukupuoleen katsomatta. Suvun naisjäsenten määrä on siis merkittävästi lisääntynyt ja muutenkin heidän roolinsa on kasvanut. Heidän puolisoitensa kautta on tullut esille useita uusia sukuja, joista tehtyjä sukututkimuksia on hyödynnetty myös uusimmissa tutkimuksissa. Kiinteämpää yhteistyötä on tehty mm. Castrénien, Fellmanien ja Jauhiaisten kanssa.

Sukututkimuksen käytännestä

Kirjan tietojen julkaisemisessa on pyritty noudattamaan lain ja asetusten määräyksiä sekä tietosuojavaltuutetun ja sukututkimusjärjestöjen tekemiä käytännestäntöjä. Käytännestäntöjen mukainen rekisteri-ilmoitus on ollut nähtävillä sukuyhdistyksen nettisivuilla koko tutkimuksen ajan. Sukurekisteristä ja sukukirjan julkaisemisesta on kerrottu julkisesti ja avoimesti. Luottamuksellisia ja arkaluonteisia tietoja ei ole kerrottu ainakaan tietoisesti. Nimiluettelosta on poistettu ne henkilöt, jotka sitä ovat kirjallisesti vaatineet. Kustakin henkilöstä on kuvattu syntymä-, vihki-, ero- ja kuolinaikojen sekä -paikkojen lisäksi tärkeimmät oppiarvot oppilaitoksineen ja suori-tusaikoinen, ammatit ja arvonimet aikatietoineen ja työnantajineen. Näin on saatu muodostumaan henkilöistä eräänlaiset pienoiselämäkerrat. Eläkeläisyyttä ei ole erikseen merkitty vaan se on pyritty korvaamaan viimeisen työsuhteen päättymisajalla. Tilan säästämiseksi on varsinkin oppiarvot pyritty ilmaisemaan yleisesti käytetyillä lyhenteillä.

Käytetyt sukututkimusohjelmat

Tutkimusta tehdessä on käytetty sukutietojen tallennusvaiheessa ja tietokantana Suku 2004-ohjelmistoa ja raporttien tulostuksessa Suku 11-ohjelmistoa. Tilastotietojen laatimisessa on lisäksi hyödynnetty gedcom-muunnosten avulla Sukujutut ja Juuret-ohjelmistoa.

Palautteet

Sukututkimus on jatkuva prosessi, jossa tietoa kertyy koko ajan. Olemme pyrkineet parhaan kykymme mukaan löytämään mahdollisimman paljon tietoa suvun jäsenistä ja heidän lähipiiristään.

Tutkimusta on tehty useiden vuosien aikana, jolloin osa tiedoista on jo ehtinyt vanhentua tai käytettävissämme ei ole ollut aivan uusinta matrikkelitietoa. Puutteita on ja virheitä tulee. Jokainen virhe on tappio tutkimuksen tekijöille. Toivomme kuitenkin ymmärrystä, koska yksittäisiä tietoja on satojatuhansia. Puutteiden täydennykset ja virheiden korjaukset sekä uudet sukutiedot pyydämme osoittamaan sukuyhdistyksen sukututkimusosoitteeseen: sukututkimus@snellmansuku.fi tai yhdistyksen sihteerille.